

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Illecebræ amatoriæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

CORRECTIO. CAP. II.

A Sed & ille Columbarum pullos, aut par Turturum obtulisse dicitur apud Adamantium, qui aliquem *Columba* s. absterruerit à vitiis & sceleribus, hortandoque monendoq; ad animæ simplicitatem traduxerit. *No& qualis*. Tangit hoc etiam Cyprianus, qui emissam ab Noe Columbam lapsorum imaginem pra se ferre commentatur. Sed his jam aliquantulum insistamus, cum nequaquam Divinæ literæ sint ab hoc arguento dissimiles in quibus Columbam multipliciter figurare comperimus, ac perinde significata etiam variari. Sed hic series exigit, ut prius de fusca loquamur de aurea atque argentea suo mox loco dicuntur. Nam quæ ad Noam Oleæ virentis ramum ore gestat, fusca ponitur à Prophetis, esq; indicium perhibetur mentis, quæ à perperam factis jam abstineat, seq; quieti dedat, hoc est, tranquillitati, quæ non nisi inde purgato à vitiis animo locū habet. Sub vesperam hæc revertitur, deficiente quippe luce, quod tantumdem est, ac si momentanea, aut brevi temporis curriculo duratura felicitatis dicemus. Sub vesperam, inquam, advolat, ne occupetur à nocte quippe ne intercipiatur à morte, prius quam infestum eluerit scelus, atq; ita perpetui carceris supplicio afficiatur. Promissam enim esse veniam ei, qui paratus sit, in posterum bene, pie, & honeste vivere, & à quibus emerget vitiis & voraginebus abhorre, alio loco indicat uropygium auri fulgore illitum: de quo tamen apertius disputatur inferius. De Olea quoque, quæ sit misericordia signum, suo loco dictum.

ILLECEBRAE AMATORIAE. CAP. III.

Quod vero fæcetes Ægyptii per volucris hujus simulacrum illecebras amatorias significarent, duabus utriusq; sexus Columbis fæse invicem exosculantibus adpictis: ea de causa factum, quod illæ non prius ad Veneris copulam, quam ad osculationem deveniunt. Hinc legas apud Sene-cam Mæcenatis dictum illud, *Columbam labris inférens labm*. Extant & Gallieni Imp. carmina fatis luculenta, quibus laetiviam hujusmodi per amatorium etiam murmur ab eis exprimi declarat eo in epithalamio quod ipse lufit, cum fratrum suorum filios jungeret:

*Ite, ait, ó pueri paricer sudate medullis
Omnibus inter vos, non murmura vestra Columba,
Brachia non Hedera, non vincant oscula Conche.*

C Ea autem de causa, quod oscularum blandities Columba norunt, dedicatas eas Veneri Græcorum pleriq; tradidere. Ceterum Athenæus ob id factum putat, quod in Cypro Columba primum reper-ta, indeq; ad gentes alias transmisæ. Veneri enim sacram esse Cyprum omnes norunt, Propter vero falacitatem eam, que notissima est in Columbis, Albertus non inepte nomen iis inditum ideo putat, quod lumbos colant: in Venerem quippe se ultro incitent, ingenita nequitia stimulata, cuius sedem in lumbis esse alibi distinximus. Apollodorus quoq; de iis, quæ de iis conscripsit, Columbam Veneri sacram laetivæ ergo dicit, nomenq; illi Græce Ἀλεξανδρεῖα; Ἀλεξανδρεῖα, quod supra modum amoris det operam, arbitratur. Sane Siculi olim persuasum habuere, Venerem ab Ericis monte digres-sam, per dies novem statu singulis annis tempore secessum colere, interimque nullas toto eo tractu Columbas apparere: abire enim illas Deo suæ comites, nonā vero post diem adventare unam redi-tus pronunciam, quæ Veneris templum ingrediebatur, reliquas mox uno turmatim agmine reverti, atque hinc gaudio exultantes Venerem adesse profitebantur, diemque eum hilarem, cantibus & jo-cis festivum atque jucundum celebrabant.

CHARITAS. CAP. IV.

Sane quod mutuis fæsculis Columba suavientur, ansiam dedit, ut charitatem, amoris quippe pii virtutem hieroglyphice per Columbā nonnulli interpretentur. Et Apostolum citat Origenes, qui de charitate locutus, Columbā protulerit. Eruditissimus etiam Cyprianus tam vita sanctitate quam facundia clarus, in iis, quæ aduersus Novationum pro unitate concordiaq; piorum omnium scripsit: *Idcirco, ait, & in Columba venit Spiritus sanctus simplex animal, & lexum, non felle amarum, non mortibus sanguini, non unguinū laceratione violentū, cuju ingenium est hospitia humana diligere, unius domus confortiū nosse, cum generant simul filios educare (ita enim legendū est, non edere) cum commenat volatibus invi-cem sohlerere, cōmuni conversatione vitam suam degere, oris oculu concordia pacis agnoscere, circa omnia*

*Cur Veneri
dicata Co.
lumba.*

*Cujus cur-
sus ab his
trahebatur*

ex Ovid. lib.

25. Metam.

Kk 3

decimus